

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 22 квітня 1980 року

№ 49 [2777]

Ціна
2 коп.

ВЧИТИСЯ
КОМУНІЗМУ

22 КВІТНЯ

Задивлюся на небо синє,
В серце хлюпне хвиля тепла...
Ти великого, Земле, сина
Людям в день цей колись дала,
Гей, історико, мудрий зчений,
Спічуємо всі тобі,
Бо не вичити слово Ленін
До кінця, до його глибин,
Вся ж у ньому нова епоха,
Майбуття життєрадісний квіт.
Нам відкрита для нас дорога
Через весь планетарний світ.
Ми по ній переможно й гордо
Свій карбуємо крок твердий,
І повсюдно прості народи
В наші брєтні стають ряди...
На ланах і в космічних дєлях,
В праці молота і пера
Ім'я рідне знаменом стало
Віри, мужності і добра...
Задивлюся на небо синє —
В серце хлюпне хвиля тепла...
Ти безсмертного, Земле, сина
В цей квітневий нам день дала!

Михайло РОДИНЧЕНКО.

с. Олександрівка,
Долинський район.

СКАЗАНО — ЗРОБЛЕНО

Ми йшли на зміну з по-
чуттям виконаного обо-
в'язку. До ювілейної дати
наша комсомольсько-моло-

дінна бригада бралася ви-
конати п'ятирічку. І вико-
нала!
У день ювілейний у нас
іще одна приємна новина
— за підсумками першого
кварталу нас визнали пе-
реможцями серед комсо-
мольсько-молодіжних ко-
лективів заводу.

(Закінчення на 2-й стор.).

ПРАПОР ЮНОСТІ — ЛЕНІНІЗМ

Невичерпне джерело натхнення в боротьбі молодого покоління планети за мир і соціалізм, проти імперіалізму, колоніалізму й расизму — велика ленінська спадщина. Про це говорилося на міжнародному молодіжному семінарі «Ленін і молодь», який відкрився 18 квітня у Москві і присвячений 110-й річниці з дня народження вождя світового пролетаріату.

У роботі семінару, організованого ЦК ВЛКСМ і Комітетом молодіжних організацій СРСР, беруть участь молоді посланці з 53 країн Європи, Азії, Африки і Латинської Америки. Вони обговорюють актуальні питання боротьби молоді за тержество соціальної справедливості,

за мир і комунізм, обмінюють досвідом, нагромадженим у цій боротьбі.

З доповіддю про діяльність Ленінського комсомолу, який послідовно втілює в життя заповіді Ілліча, виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов. Він відзначив, що юнь Країни Рад зберігає і примножує традиції інтернаціоналізму. В єдиному строю з усіма прогресивними молодіжними організаціями ВЛКСМ виступає на захист миру, бореться проти імперіалізму й реакції. Радянська молодь солідарна з зарубіжними ровесниками, які відстоюють справжню свободу і незалежність своїх країн.

(Кор. ТАРС).

ТУТ КРОКИ ІЛЛІЧА ЛУНАЛИ

Одержані з музеїв Європи матеріали, зв'язані з ім'ям В. І. Леніна, експонуються в Ленінській кімнаті, що відкривається в Одеському медичному училищі № 1.

Пошук документів про вождя першої в світі соціалістичної держави учні почали два роки тому. Вони здійснили похід по ленінських місцях. Зібравши свідчення революційної діяльності вождя в нашій країні, зав'язали листування з музеями тих міст, де Володимир Ілліч працював в еміграції. З столиці Англії надіслали в Одесу фотокопії листів, поштівки

з макетами будівлі, листівками, фотографіями, що розповідають про перебування В. І. Леніна в Лондоні, де під його керівництвом проходив III з'їзд РСДРП.

Ці, а також багато інших експонатів, що надійшли з Данії, Чехословаччини, Фінляндії, стануть яскравим ілюстративним матеріалом для доповідей і рефератів, з якими майбутні медики виступили на науковій конференції «Тут кроки Леніна лунали». Вона відбулася напередодні дня народження вождя.

В. ДЕНИСКО,
кор. РАТАУ.

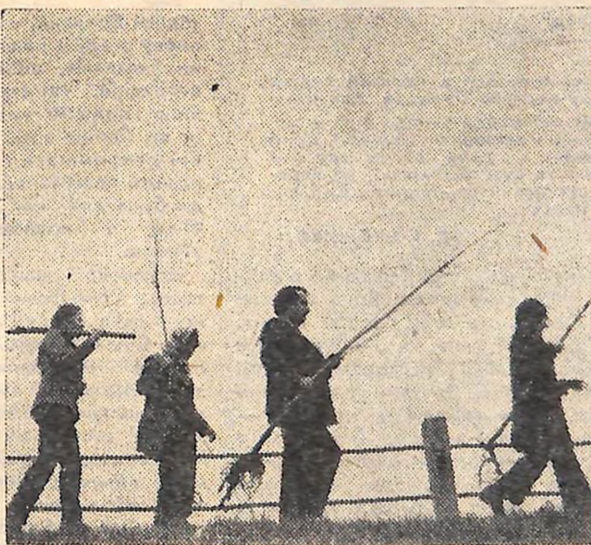
НОРМУ — ЗА ДВІ ГОДИНИ

Дружно аийшли на ленінський комуністичний суботник комсомольці і молодь Кіровоградського

заводу радіовиробів. Більшість із них працювала на робочих місцях. Уже через дві години після початку роботи молоді трудівники сімнадцятого цеху доповіли про виконання виробничої норми. Всього за 19 квітня ком-

сомольці та їхні старші товариші виконали робіт на 145 тисяч карбованців. Кошти перераховано до фонду п'ятирічки.

С. КОЛЕСНИКОВ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

БУДЕ ПАРК ПЕРЕМОГИ!

фото В. Гриба.

ДІАЛОГ ІЗ ТОВАРИШЕМ ЛЕНІНИМ

«МАЙБУТНЄ НАЛЕЖИТЬ МОЛОДИМ»

Ілліч... Кого зі своїх вождів народ називав отак зворушливо просто? Кому з таких довір'ям і такою надією несли з найдальших сіл свої турботи і мрії? Вдумайся, ровеснику, а це прости, але найвеличніше з імен. Вдумайся, як зробили це майже дві тисячі юнаків і дівчат Кіровоградщини, котрі прислали нам до редакції свої листи, в яких ділилися з вождем своїми найпотемнішими мріями, успіхами, гордістю за долю рідної Вітчизни. І не дивно, що саме читачі віком від десяти до дев'ятнадцяти років стали найактивнішими учасниками діалогу з В. І. Ленінім.

Володимир Ілліч усе своє життя вчився сам, навчав інших, особливу увагу приділяв молоді. Слід згадати хоча б його крилаті слова: «Ми — партія майбутнього, а майбутнє належить молодим», звернені, здавалося б, безпосередньо до кожного з нас, хто живе в радянський час у суспільстві розвинутого соціалізму. Ленін усе життя своє був молодим у найповнішому розумінні цього слова, і стільки б він не прожив на світі, зостався б молодим. Тому-то й вічно молоде ленінське вчення. Це не тільки невичерпне джерело революційної теорії, це — наше сьогоднішнє, ідейний компас кожної радянської людини. І ми керуємось ним у повсякденному житті. Тож і сповнені тривоگو за мир на земній кулі, турботою про щасливе життя людей усіх країн рядки листів Галини Борзенької із с. Плоско-Забузького Вільшанського району, Світлани Ключ із середньої школи № 13 м. Кіровограда, Жанни Слюсаренко з Олександрівки, Олени Товченко, Олександра Даценка з Голованівська та багатьох інших. У кожному листі наші читачі висловлюють подяку В. І. Леніну, створеній ним Комуністичній партії, Радянському урядові за увагу, за піклування про підростаюче покоління.

Одним із головних питань, на якому зосереджував увагу В. І. Ленін, було питання освіти. Виступаючи перед молоддю на III з'їзді комсомолу 2 жовтня 1920 року, Володимир Ілліч указував, що кожен,

хто вважає себе комуністом, повинен чітко усвідомлювати: тільки на основі освіти, міцних знань він може стати активним помічником партії в будівництві комунізму. І молодіть учиться. Вчиться комунізму. Більшість із наших авторів — учасники Ленінського заліку. Їхній діалог з В. І. Ленінім під час громадсько-політичної атестації вилився у звіт перед вождем, старшими товаришами — комуністами, звіт про те, що встиг зробити кожен комсомолец за свої дев'ятнадцять років. Про це написали нам Володимир Бе-

ти про наші досягнення в радянському будівництві в і, науці, техніці, в галузі освіти, в мистецтві, народному господарстві. А потім кожен спитав би про те, що його особливо хвилює. Турботи ці не особисті, хвилює школярів далеко не власне благополуччя. Вони мислять значно ширшими категоріями. Тут і схвильованість напруженістю міжнародної обстановки, і одностайна підтримка політики КПРС, і турбота про долю своїх ровесників у країнах капіталу... За рядками діалогу постає нова, радянська людина-інтернаціоналіст, борець за мир, за перемогу ленінських ідей.

Беручи активну участь

В. І. ЛЕНІН.
1920 РІК.

бенко із Світловодська, Андрій Лук'янчук, Петро Васильєв, Микола Щербань з Олександрії, Олена Царюк, Євген Ситник, Юрій Приймак з Кіровограда... Вони підкреслюють у своїх листах, що, виконуючи заповіді Леніна, робітнича молодь ставить питання не просто працювати, а працювати тільки відмінно і доброякісно.

Найбільша кількість листів надійшла від школярів. Це листи-роздуми, листи-звіти, листи-мрії, листи-сумніви... Багато про що хотілося б поговорити їх авторам з Іллічем. Передусім розпові-

у житті своїй соціалістичної Вітчизни, вивчаючи марксистсько-ленінську теорію, матеріали і документи XXV з'їзду КПРС, XVIII з'їзду ВЛКСМ, праці Генерального секретаря ЦК КПРС, Голсея Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва, в яких юнаки і дівчата знаходять відповіді на всі актуальні питання сучасності, комсомольці і молодь країни завжди і в усьому підтримують ленінську зовнішню і внутрішню політику КПРС. Учасники «Діалогу з товаришем Ленінім» іще раз одностайно підтвердили це.

СКАЗАНО — ЗРОБЛЕНО

(Закінчення).
Поч. на 1-й стор.).

Великий вплив на результати праці робить наставництво. Воно дає змогу бригаді мати високі показники, високій рівень дисципліни і культури виробництва. Тим-то лише протягом першого кварталу нинішнього року ми випустили додатково продукції на суму майже 10 тисяч карбованців.

Я вже говорив про ударну працю своєї бригади, дільниці, другого механо-складального корпусу, всього колективу підприємства. Ми, наприклад, під час свята праці винаесли змінене завдання до десяти години ранку. Зарахували до складу КМН нашого земляка носмонаута Леоніда Івановича Попова і зароблені за нього гроші перерахували до Фонду миру.

Сьогодні — ювілейний день. У минулу зміну ми вирішили відзначити 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна найвищою продуктивністю праці, а тим, щоб надалі розвивати і стимулювати соціалістичне змагання, впровадити прогресивні форми організації роботи, нові ще не виявлені резерви підвищення якості продукції. Все це спрямовується на те, щоб не тільки сьогоднішня зміна, а й наступні були змінами ударної праці, праці по-ленінському.

В. БАДОВ,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади імені XXV з'їзду КПРС Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів.

П'ЯТИРІЧКУ — ДО ЮВІЛЕЮ

Це було наприкінці минулого року. Групокомсорт Михайло Козьма скликав своїх хлопців на комсомольські збори. Вони не фантазували. Домінувала думка: ми — хлібороби, отже, наша справа — вирощувати хліб і робити це якнайкраще. Тоді механізатори взяли підвищені зобов'язання на наступний рік, рік ленінського ювілею. А Михайло не міг розлучитися з думкою про щось незвичайне.

— Я, хлопці, візьму отой епісаний Г-74, — сказав він, — і зроблю з нього іграшку.

— Схаменись, Михайле, — відряджували його, — то ж кула металолому.

Та переконатися в цьому йому не вдалося. Твердої волі хлопця. Михайло не хоче згадувати, скільки днів і вечорів віддав він старенькій машині. Зроблено — і крапка. Зате зараз любі глянути на гусеничний трактор. Погано важко відрізнити від тих, що надійшли в колгосп з ремонтної майстерні райсільгосптехніки. Михайло

вирішив на цій машині вести весняно-польові роботи.

І веде їх. Чітко й грамотно. У переддень ленінського комуністичного суботника молодий механізатор вийшов на закриття вологи. Погода була погана. Пронизливий вітер, надто зволожена рілля. Соце то вигляде з-за хмар, то знову сховається. Але бажання працювати було велике. Та її своїм хлопцям групокомсорт хотів подати приклад. Став боронувати вибірково. А коли ввечері підсумували зроблене, побачили, що молодий комуніст закрив вологу на сотні гектарів. Це значно більше норми.

Особливо ретельно потувався Михайло до участі в ленінському комуністичному суботнику.

І ось свято праці почалося. Уточнені маршрути пішли машини із зерном, з туками. Полями маюдрє нересувала ремонтна майстерня.

Завітав і головний агроном Володимир Сергійович Тимофійко. Перебрав норму висіву, глибину загортання касіни. Все правильно, все чудово. Робота йде ритмічно. Екіпаж Михайла Козьми значно перевиконав узяті на день «червоної суботи» соціалістичні зобов'язання.

А як справи у решти хлопців, котрі минулого року дали слово виконати п'ятирічку до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна? Чи зробили вони намічене? Зробили. До дня народження Ілліча особисті п'ятирічні плани виконали тракторист Володимир Лисняк, шофер Віктор Проводіян та інші товариші. Справився з аміченим завданням і групокомсорт третьої тракторної бригади Михайло Козьма.

Н. ПРОВОДІЯН,
заступник голови колгоспу імені Леніна по роботі з молоддю.
с.мт Новгородка.

Відкриття найдорожчого

Ленін. Уперше це ім'я почула від мами, і воно відразу ж стало невіддільним від найдорожчих мені слів — «мама», «Батьківщина». Відгоді щоразу відкривав для себе дорогий образ, виникаючи в думки і справи Ілліча, вимірюючи за найсуровішими критеріями таке коротке, але таке велике життя, і неспроможна до кінця виміряти його.

Бо виміряти його не можна.

Стаєш жовтеням, носиш біля серця маленьку зірочку і хочеш бути схожим на Володю Ульянового. Тобі пов'язують червоний галстук — прагнеш

бути таким, як гімназист Ульянов. Вступаєш у комсомол — рівняєшся на Леніна. Простота, скромність, доброта, принципиальність — ці звичайні людські риси зробили його справді великим. Там, де був Ленін, незавжди зникали метушня, засідателство і пусті декларації. Починалася робота.

Ленін. Він проходить через буття кожного з нас — чи то складаєш ти Ленінський залік, чи то звітуєш про виконання комсомольських доручень, чи то проводиш перший у житті Ленінський урок на першій педагогічній практиці в школі... І, знову й знову відкриваючи в буденності його небуденність, усвідомлюєш, як це все-таки непросто жити по-ленінському, боротися, вчитися.

Бже тільки ставши студенткою педінституту, я повністю зрозуміла, що значать ленінські слова: «Вчитися, вчитися, вчитися». Вчитися... не тільки для того, щоб знати, а й щоб донести свої знання до дитячих сердець, неповинити їх любов'ю до творчості, пізнання. Можна не вчити їх усього — грамоти, розбиратись у фізиці, хімії, літературі, але можна забути про одне, маленьке — про порядність. Без цього будуть приреченими наші старання виховати справді нову людину, чому такого великого значення надавав Ленін. Цього теж треба вчитися.

Сьогодні Леніну 110 років. До цієї дати ми вступились. Ми зобов'язувалися зустріти її успіхами в навчанні, ударною працею. Рада сьогодні сказати Вам, Іллічу, що слова свого ми дотримали. Причому всі до одного. Бо у Вашому році вдвоє, втроє соромніше закриватися сиренімихми трійками, бути байдужим і малодушним.

А працелюбність свою ми довели на «червоній суботі», яку теж називають Вашим ім'ям. Наша група — одна з тих в інституті, які уклали договір на творчу співдружність із робітниками заводу «Червона зірка». Цього дня ми працювали разом з ними в цехах, виконували і перевиконували виробничі норми.

Справді з неабияким творчим запалом і душевним піднесенням пройшла наша червона субота. І в цьому — прекрасна риса сучасності, яку ще шість десятиліть тому передбачив Ленін.

Йому нині ми присвячуємо всі свої успіхи. Бо сьогодні — його свято.

А. ПАШОЛОК,
студентка III курсу факультету англійської мови Кіровоградського педінституту, ленінська стипендіатка.

СЛОВО ВЕТЕРАНА

«Радянському народові довелось в перший період війни випити гірку чашу поразок і невдач. Але ніколи радянських людей не залишала тверда віра в перемогу. Їх запалювали ідеї великого Леніна, який говорив про героїв Жовтня: «... дамо собі нлітву йти по їх слідах, наслідувати їх безстрашність, їх героїзм. Нехай їх лозунг стане лозунгом нашим... Цей лозунг — «перемога або смерть».

Л. І. БРЕЖНЄВ.

воноарміїцля», розглянутої В. І. Ленінім. У ній, стверджуючи про обрєз воїна Країни Рад, держава робітників і селян давала йому наказ: «Тебе призвав трудовий народ, і справа, для якої ти призваний, — твоя власна справа... Червона Армія битиметься тільки з тими, хто наважиться чинити опір волі трудового народу, хто захоче відібрати у нього землю і все надбан-

ня і накинути на його робітську петлю. Вона захищає тебе і твоїх братів. Їй служити — служити своєму трудовому народові. Зрештє її — зрадити народ, її вороги — твої вороги. Її перемоги — твої перемоги, а поразка її — твоя загибель. Вона — ти сам. Служи їй, як самому собі».

Перечитуючи майбутнім воїнам рядки із заповітів Ілліча про захист

рідної Вітчизни, я знову й знову згадую наших славних земляків, воїнів-кіровоградців, які стелили висою гордістю, славою. З ім'ям Леніна вони йшли в бій і перемогали. Бо ідеї нашого незабутнього вождя були для нас, бійців 41-го, і прапором, і зброєю.

Згадаємо нашого земляка з Устинівського району двічі Героя Радянського Союзу Олексія Юхимовича Мазуренка. Він якось сказав: «Я пишаюсь тим, що народився в селі Ленінці, що першу найвищу нагороду отримав з міста великого Леніна — наш неснорений Ленінград». У роки Великої Вітчизняної війни О. Ю. Мазуренко здійснив близько 300 успішних бойових ви-

...І ПРАПОР,

льотів, потопив кілька десятків ворожих кораблів. Він постійно вчився — в аероклубі, в школі морських льотчиків, учився в бою. І навіть ставши вже генерал-майором авіації, знов і знов учився. Так як заповів Ленін. Бо Ілліч вважав, що найбільш вірні справи революції люди будуть знищені противником, якщо не досить навчені.

Згадаймо нашого земляка з Онуфріївського району Олексія Калужного, який зі своїми бойовими побратимами обороняв від ворога Севастопо-

поль. Дзот № 11 був неприступний. Падали на нього бомби, йшли на сміливців лави озвірих фашистів. Севастополь протримався в 1941—1942 роках 250 днів, а в 1944-му радянські воїни зім'яли оборону противника за чотири дні. Дехто на Заході нині вважає це загадкою історії. А «розгадкою» є звичайні біографії таких синів нашої Вітчизни, як Олексій Калужний. Коли ослабла рука пораненого моряка-чорноморця і вже не могла стиснути автомат, він узяв огризок олівця. Олексій пи-

Якось на урєці мужності старшокласники спитали мене: «Який день у вашому житті був найщасливішим?» Мені не треба було замислюватись, і я відповів: день Перемоги! Ми, радянські воїни, щасливилися, що здолали запеклого ворога і виконали свій священний обов'язок перед Батьківщиною. За читав я тоді своїм юним друзям рядки з першої «Службової книжки чео-

ЛЮДИ ЛЕНІНСЬКОЇ ДОБИ

Від юги до консула СРСР у країнах Сходу прокладав життєвий шлях Семен Михайлович Лепетенко, людини незвичайної біографії, дипломатичної відваги і героїзму. Уродженець Єлисаветградщини, комуніст з 1917 року, Лепетенко був учасником надзвичайно важливих з історичної точки зору подій. Затоплення Чорноморської ескадри, зустріч з В. І. Леніном, сухопутний рейд чорноморських моряків фронтом громадянської війни, ліквідація заколоту в Кронштадті... Лепетенко брав участь у формуванні Володимирського флоту, згодом командував загonom бродячих, підпорядкованих командувачу Українського фронту.

Про одні з епізодів життя і боротьби нашого земляка з Калнинболот розповідається в цьому нарисі.

вівся, поправив безозирну. — Треба пройти ешеломом, попередити всіх наших, щоб були напоготові. Роз'яснити ситуацію. Може, й на провонатора, що подібні чутки плодять, натрапимо.

За Кристичем слідом мовчки вийшли Боярський і Сапронов.

«Знову те ж саме. — подумав Лепетенко. — Виходить, мало виконати наказ уряду. Треба ще перенонати в його доцільності не одну сотню моряків. І, виявляється, не тільки моряків. Доля флю-

ються із загальним становищем країни та її військових сил. Підтверджуємо наказ: негайно знищити кораблі. У протиположному разі флот буде оголошений поза законом.

Голова РНК В. І. ЛЕНІН. Голова ЦВК Л. М. СВЕРДЛОВ.

На флагштоці «Керчи» підняли сигнал: «Суднам, що йдуть до Севастополя: ганьба зрадникам Росії!»

...Лепетенко за кілька днів — з 12 по 17 червня — разом з іншими більшовиками-агітаторами побував майже на всіх кораблях ескадри, виступав на численних мітингах, роз'яснюючи, що єдиний правильний вихід із ситуації, яка складалася, — потоплення флоту.

Не всі могли відразу зрозуміти це, але більшість підтримала більшовинів. Революційні моряки виконали наказ В. І. Леніна.

...Небезпечна підірвалася раніше, ніж сподівалися моряки. Тихорецька зустрічка чорноморців найжаченими багнетами. Матроси приготувалися до відсічі. На перон ніхто не сховався. Солдати оточили вагони. Обличчя у них були рішучі, сердиті. Ось-ось могла початися перестрілка. Лепетенко вимиті оцінив ситуацію, вийшов з вагона.

— У чому річ, товариші?

— Які ми тобі товариші! Флот загубили, а тепер — товариші!

— І наказано арештувати всіх, хто топив кораблі!... Почувши це, хтось із моряків розсміявся:

— Спробуйте! Нас тут півтори тисячі штиків. Не так це просто зробити!...

Почалася словесна перестрілка. Семен з полестіллям подумав, що в перші хвилини вдалося уникнути кровопролиття. Якщо почалася розмова, то можна дійти істини. Лепетенко виверився на дах вагона, звівся на повен зріст і, зрівнявши з головою безозирку, підніс дегори руку.

— Зараз бачи забиати мене, — кинув хтось із нагоспу. Семен обернувся на голос:

— Ні, товариші! Забисати бачи я вам не збираюсь. Просто розкажу як ми, більшовики-чорноморці, виконали наказ Леніна... Послухайте, поспішуйтейте нам і зрозумійте, що інакше чинити було неможливо!...

Солдати слухали уважно. А коли Лепетенко розповідав, як провалився чорноморці зі своїми кораблями, Семен помітив як заблищали у дегено зволожені непроханою слюзою очі. «Повірили! — забилоса радісно серце... І продовжував: — На доповіді начальника Морського Генерального штабу Беренса, в якій військові спеці детально аналізували становище Чорноморського флоту в Новоросійську, Ленін власноручно нахлав резолюцію: «У зв'язку з безвихідним становищем флот знищити негайно». Зроблено це було після того, як усі спробували домовитися з німецьким урядом мирно ні до чого не привели!...

Лепетенко виступав майже годину. Спокійне, перенонливе пояснення більшовика задовольнило фронтовиків... Ешелон з моряками благополучно вирушив далі. За кілька днів чорноморці прибув до Москви. До складу делегації моряків, яку приймав у Кремлі В. І. Ленін, почастино потрапив й Семенов Лепетенко.

В. КАЛИНИЧЕНКО, Ю. ДМИТРЕНКО.

ВИПРОБУВАННЯ ВІРНІСТЮ

Рівномірно постунують на стинах рейок колеса поїзда. Семен Лепетенко лежить на верхній полиці, насунувши на очі безозирку, і, здається, дремає. Та невеселі думки не дають морякові заснути. Мимоволі зринають у пам'яті споряджені, мертва гавань, безпомічна, без будьяких ознак життя міноносці на бумсирі та поодинокі постаті моряків на палубах приречених кораблів. Згадують ескадренні міноносці, лінійні «Свободная Россия», залишилися на дні моря в Новоросійську...

З ДОКУМЕНТІВ: «Зважаючи на ліві пам'яті Німеччини захопити судна Чорноморського флоту, які знаходяться в Новоросійську... Рада Народних Комісарів на подання Вищої Військової Ради наказує Вам з одержавлення цього знищити всі судна Чорноморського флоту і комерційні пароплави, що знаходяться в Новоросійську...»

В. І. ЛЕНІН. 18 червня 1919 року... Цей день неможливо буде викреслити з пам'яті моряків-чорноморців. А скільки з них так і не змогли примирити серце з розумом і вважають діяльність про знищення флоту мало не контрреволюційною. Значить, і він, комуніст Лепетенко, не все ще зробив, аби донести до свідомості своїх товаришів залізну логіку ленінських міркувань. Спочатку він і сам піддався було невеселим думкам. Але як умови Брестського миру не давали змоги навіть провадити систематичні провадці німців, продовженням згубної для України Радянщини була б усяка спроба збройного опору... Свійкий разів за останній місяць доводилося Семенові виступати перед моряками-чорноморцями! Суперечки до хрипоті з екіпажами кораблів, підбурюваними есерами та меншовинцями, мітинги, мітинги, неможівірне напруження волі — все це тепер у минулому. Та чому не ставало легше від почуття чесно виконаного обов'язку. Розумів Семен: іншого виходу у чорноморців не було, але серце не хотіло миритися з тим, що він уже не ступить на палубу есмінци «Лейтенант Шестаков», котрий став йому таким же дорогим, як і невеличка хатина в Калнинболотах на Єлисаветградщині, за сотні кілометрів від Чорного моря. Чомуся пригадалося обличчя командира «Лейтенанта Шестакова» Сергія Анненського, перед тим як той востаннє звертався до екіпажу есмінци. Таке обличчя, певне, буває у мужньої людини, яку ведуть на страту або у якої невмиглове горе...

Семен! — обирав хтось ланцюгом неприсемних спогадів. Лепетенко

розплющив очі. Перед ним стояв стривожений моряк-шестаовець.

— Чусь, Семене? Тікає ти собі треба, негайно.

— Це ж чого?

— Матроси з «России» назвали, що тебе, як голову судового комітету, в Краснодарі арештують разом з усіма, хто топив флот. І... розстріляють! Як провокатора і ворога революції!...

Семен сів на полицю. В очач зблиснули колочі вогники смішинок.

— Чого ж до Краснодара чекати?

— Там війська, солдати з Балтського фронту. Кажуть, що вони, довідавшись про наш ешелон, готуються нас не пропустити, вважати, що ми з німцями заодно...

— Звідки такі дані? Матрос знизав плечима.

ту, безперечно, турбус не тільки чорноморців.

Чомуся знову пригадалося слова командира «Лейтенанта Шестакова» Сергія Анненського: «Нехай на ескадренному міноносці зостаються лише мужні моряки. Болягузи і шкурники нам не потрібні. Наназую болягузам і шкурникам залишити міноносці!»

... Команда вже знала, що на її долю разом з моряками «Керчи» випало найважче — топити ескадру. Напередодні Лепетенко, Боярський, Кристич перенонували своїх товаришів у вимушеній необхідності такого кроку. Обставини ускладнилися тим, що в ніч на 18 червня флагманський корабель «Волга» і шість есмінци взяли курс на Севастополь.

— У кубрину так говорили!...

Лепетенко зіскочив з полиці і присів біля Кристича та Сапронова, моряків-більшовиків, з якими разом з перших до останніх хвилин виконували наказ Леніна.

— Що скажете?

— Есери знову воду налямутять. — Кристич під-

З ДОКУМЕНТІВ: «... Німецька військова влада хоче підбити флот на яку-небудь авантюру, щоб зайняти Новоросійськ... Тоді вона оволодіє флотом по праву війни і використуватиме його проти нас і проти союзників. Відповідальність за це падає на голову безумців і злочинців, які не раху-

ІЗБРОЯ

сав своєю кров'ю: «Батьківщина моя! Земле Руська. Я, син Ленінського комсомолу, його вихованець, бився так, як підказувало мені серце. Я помиряю, та знаю, що ми переможемо. Моряки-чорноморці! Тримайтеся міцніше, знищуйте фашистських скажених псів! Клятаю воїна я виконав. Калжний!».

Цю священну сповідь треба повторювати молодим знов і знов.

У Центральному музеї Збройних Сил СРСР серед експонатів є партійний квиток № 4790369,

пробитий кулею, скропленний кров'ю старшого лейтенанта Платона Петровича Ткаченка. Це про нього, відважного танкіста, комуніста-ленінця, 25

грудня 1942 року в «Правді» розповідав у своєму вірші Микола Бажан:

Ты слышишь, мать, мотора вой! То — сын, то — воин твой

Платон Ткаченко молодий

Ведет машину в бой... І якби він нині був се-

ред нас, то теж повторив би слова першого космонавта світу Юрія Олексійовича Гагаріна, які ти,

юний друже, маєш пам'ятати завжди: «Наше життя, все, до останньої кровинки, до останнього подиху, належить прекрасній Соціалістичній Батьківщині».

Так можуть сказати, як можуть жити лише ті, хто пройнятий ленінською вірою, ленінською правдою — жити, творити, йти в бій за свій народ, за свою землю. А таких у нас мільйони. І тому непереможна наша Радянська Армія, і тому непереможний наш великий радянський народ.

В. ВЕРХОЛАНЦЕВ, глосва обласного штабу учасників походу комсомольців і молоді «Шляхами слави Батьків», Герой Радянського Союзу.

У СЕРЦІ БАТЬКІВЩИНИ

З історії пам'ятника В. І. Леніну в Кремлі

У січні 1966 року в Москві відбулася виставка проєктів пам'ятника В. І. Леніну для Московського Кремля.

Конкурс викликав великий інтерес багатьох скульпторів та архітекторів. Досить сказати, що в ньому брали участь такі відомі майстри радянської пластики, як М. Томський, М. Манізер, Л. Кербель, Г. Іокуболіс, В. Бородай та багато інших. У результаті першого туру (в ньому взяли участь понад п'ятдесят авторських колективів) до участі в другому турі було відібрано шість творчих груп. Серед них — у складі скульптора В. Пашука та архітектора С. Сперанського.

Кілька слів про скульптора, чий роботи фігура Ілліча вже понад десять років стоїть у Московському Кремлі.

Веніамін Борисович Пашук народився в псевдолому селі в ільїнській Житомирській області.

Вивчив у відомих радянських скульпторів В. І. Мухоміна (на Виставці досягнень народного господарства СРСР височить її композиція «Робітник і колгоспниця») та у О. Т. Матвеева. З 1930 року живе в Ленінграді. Ось основні роботи В. Пашука: «В. І. Ленін у Роздліні», «Ленін на трибуні», пам'ятник Володимирі Іллічу біля лікарні, когра носить його ім'я, — в Ленінграді, а також в Оренбурзі та Красноярську. До виконання пам'ятника Леніну для Кремля він підійшов уже зрілим і досвідченим майстром.

Свою роботу скульптор і архітектор почав з пошуку місця для установки пам'ятника і зупинився на верхньому сквері біля Івановської площі. Місце, де мав стояти монумент, диктувало свої умови. В. Пашук пригадає:

«Поступово визначалася думка, що тут, у сформованому віками ансамблі, серед його чудового громаддя монумент повинен бути не дуже великим за розміром і не цітко вертикальним за вирішенням. Хотілося, щоб фігура Леніна бачилася на близькій відстані, щоб коло неї можна було постояти, поспідити, щоб створювалося враження: Ленін мовби перебуває серед нас».

Скульптор працював над ескізами, потім над мастеровою фігурою, ретельно при цьому вивчаючи фотоматеріали, кінокадри, читаючи твори, листи Леніна, спогади про нього.

До січня проєкт було закінчено і показано на вже згадуваній виставці в Москві. Знайомство з роботами інших авторів допомогло Пашуку побачити ряд недоліків у власному проєкті, які він намагався усунути вже під час створення моделі в натуральну величину. В цій вій, значно перекомпонував фігуру, зробив її активнішою, ближчою до глядача.

У грудні 1966 року автор почав ліпяти фігуру в натуральну величину пам'ятника, тобто висотою в 3,5 метра. Коли роботу в основному було закінчено, її привезли до Центрального виставочного залу Москви. 22 квітня 1967 року тут відірилася виставка проєктів другого туру. В. Пашуку і С. Сперанському, за його підсумками, було доручено виконати пам'ятник у матеріалі і встановити в Кремлі.

Протягом усього літа скульптор працював над гіпсовою моделлю монумента. Потім її відлили у бронзі. А 2 листопада 1967 року перед величезною кількістю народу, у присутності керівників партії та уряду, зарубіжних гостей відбулось урочисте відкриття пам'ятника.

Коротко розповівши про історію створення пам'ятника Іллічу в серці нашої Батьківщини, мені хочеться ще раз наголосити на складності і відповідальності такого завдання. На підтвердження наведемо слова ще одного відомого радянського скульптора, члена-кореспондента Академії мистецтв СРСР, який також багато працював над образом Леніна, Г. Героді:

«Ленінська тема в мистецтві справді має можливість для необмеженого розвитку як у станкових, так і монументальних творах. Радянські талановиті скульптори старшого покоління і наші сучасники створили ряд шедевральних художніх творів, які здобули загальне визнання і любов народу. Ми знаємо, що народ чекає від нас, художників, нових творів про великого генія революції, про Володимира Ілліча Леніна. З почуттям хвилювання і великою відповідальністю підходимо ми, ділячі мистецтва, до розроблення та осмислення тем, присвячених образу вождя».

Б. КУМАНСЬКИЙ.

У Палаці культури імені Жовтня обласного центру відбувся вечір «Космос»... ТЕТЯНА ОБСІНЕНА (на фото — друга справа). Фото В. ГРИБА.

ПРОПАГУЄ БІБЛІОТЕКА

У читальному залі Кіровоградської міської бібліотеки № 12 завжди людно. За столиками — робітники, студенти, учні технікумів і шкіл. У їхніх картках записано багато ленінських праць, книг про Володимира Ілліча.

Відвідувачі, котрі вивчають твори вождя, актуальні проблеми ленінізму, добре знайомі з геологом Петром Олександровичем Страшним. Він частіше від інших приходить до читального залу, як член ради бібліотеки брав участь у проведенні Ленінського уроку «По-ленінському жити, працювати і вчитися». Під час підготовки до нього допомагав юнакам і дівчатам самостійно конспекту-

вати ленінські праці, готувати реферати. Таку ж роботу провадили і провідні інші активісти — інженер І. Ф. Давидов, електрослюсар Г. І. Швидкий, вихователь гуртожитку Т. І. Забой, художник В. О. Посохов.

Готуючи гідну зустріч 110-й річниці дня народження В. І. Леніна, колектив бібліотеки, очолюваний Н. Т. Осипенко, вед-

є активну виховну роботу серед молоді, пропаганду ленінських праць, широке їх роз'яснення. На озброєнні бібліотекарів, активістів — величезний арсенал форм і методів пропаганди рішень партії та уряду, політичної літератури.

У читальному залі оформлено книжкові виставки «Образ Леніна в поезії, літературі, мистецтві», «Вічно живий у серці народу», «Велика спадщина», «Молоді про Леніна», «Ленінським курсом — до комунізму», куточок «Ленін і діти».

З великим інтересом приходять читачі на щотижневі читання. Відбуваються вони у формі конференцій, вечорів книг, ус-

учнів молодших класів, наприклад, часто організують ранки. На все життя запам'ятають дружокласники середньої школи № 22 Оксана Цима та

Олександр Студьчиков один із них — «Як правді простий, як істина великий». Беручи участь у конкурсі читання віршів про В. І. Леніна, вони стали переможцями, і їх нагородили книгами про життя вождя.

У читальному залі оформлено куточок ідеологічного працівника. Тут зібрано методичні й бібліографічні матеріали на допомогу у пропаганді партійних та комсомольських документів, створено картотеку, що стала в пригоді слухачам системи комсомольської політосвіти, які вивчають біографію В. І. Леніна.

Бібліотечна робота — робота з людьми, вона не визнає байдужості. Пра-

цівники бібліотеки, активісти прагнуть залучити до здійснення заходів якомога більше відвідувачів. Участь у них лишає з серця юнаків і дівчат глибокий слід, викликає інтерес до творів В. І. Леніна та книг про нього.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ
На знімку: П. О. СТРАШНИЙ допомагає І. ЛАСКУТОВІ та Г. ГНІЛЮК дібрати літературу. Фото автора.

цівники бібліотеки, активісти прагнуть залучити до здійснення заходів якомога більше відвідувачів. Участь у них лишає з серця юнаків і дівчат глибокий слід, викликає інтерес до творів В. І. Леніна та книг про нього.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ
На знімку: П. О. СТРАШНИЙ допомагає І. ЛАСКУТОВІ та Г. ГНІЛЮК дібрати літературу. Фото автора.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

Село, а в ньому люди

У даох передостанніх номерах львівського журналу «Жовтень» за минулий рік під рубрикою «Рін п'ятиріччя» — четвертий видрукований документальний повість Юрія Ковалів «Село, а над ним — лелеки». Наш земляк відомий як автор новел та оповідань. Документальна повість — це перша спроба письменника в цьому жанрі.

Звичного, класичного сюжету в повісті читач не знайде... На початку твору автор образно змалював картинку сучасного прикарпатського села, зустріч лелеки, які весною повертаються до своїх осель, народну любов до чорнобілих птахів. Зворушлива розповідь голови виконкому Дідушицької сільради І. М. Стельмаха кореспондентів про зміни, що сталися в селі за часів Радянської влади. Автор, зіставляючи сучасність із минулим, поназує, яким було село колись, яким воно є тепер, якими були великодушні люди, якими вони є нині і якими будуть у майбутньому.

Важку повість Ю. Ковалів вкладає статистичну та біографічну довідки, роз-

повідь директора Малої-душицької восьмирічної школи І. Т. Одинака, описи, характеристики, що їх дають службові особи героям.

Прикарпатське село розз'єдналося з Радянською Україною у вересні 1939 року. Після недовгих двох років нелегкого, світлого життя над краєм опустився мороз фашистської окупації. 1944 року на Прикарпаття знову прийшла воля. Багато прикарпатців піднялося на священну війну з ворогом, полезна з них полягла смертю хоробрих. Чимало великодушних громадян загинуло від рук бандерісських убивць. Старе розтало, як сніг, у халях нового життя. 1948 року у Великих Дідушичах знову організувався колгосп.

Крім образу голови виконкому сільради, автор малює привабливі образи зазуча середньої школи, секретаря вчительської партійної організації, краєвого пропагандиста, навілора ордена «Знак Пошани» Р. П. Кравчук, голова колгоспу «Заповіт Ілліча» В. В. Васильова та багатьох інших. Для кожного з них знайдено ясраді

деталі, що коротко і влучно характеризують героя. Описуючи набиті голови колгоспу, Юрій Коваль зазначає: «Навіть дві таблички з дбайливо виписаними гаслами, здається, почеплені не стільки для того, щоб їх читали сторони, а щоб вони не розминалися з поглядом голови. «Хто хоче зробити — шукає спосіб» і «Хто не хоче зробити — шукає причину».

Села Дідушицької сільради будуються, красдіють, люди живуть щасливо. Повертаються до колгоспу ті, що нолися вихали, Тридцять сім мешканців села а пошуках шматка хліба подалися до Аргентини, Канади, Сполучених Штатів Америки. Додому повернулося тільки четверо. «Чи сянуть тим, — пише Ю. Коваль, — що вціліли в жорнах капіталістичного світу, як рипати, чи літять у їхніх снах гарні чорнобілі птахи над рідним селом».

Документальна повість Юрія Ковалів малює прекрасне радянське село, що нелегкими дорогами з глибин нашої історії прийшло в сучасність.

Микола СУХОВ,
голова новоміргородського піотб'єднання «Вісь».

Вівторок, 22 квітня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.30 — Гимнастика. 9.15 — «Улюблені сторінки». Виставо-концерт. 10.45 — Концертні увертюри Ф. Мендельсона. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільми «Смольний кабінет Леніна». «Слово товариша Леніна». «Сибірська вулиця Леніна». 15.45 — Щастлив дитинство. Концерт. 19.25 — Твоя Ленінська бібліотека. «Дитяча хвороба слівни» в комунізмі». 16.55 — Л. Векховен. Соната № 9 для скрипки і фортепіано. 17.30 — «Адрес молодих». 18.30 — У кожному малюнку — сонце! 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Недовідний досвід — всенародне надбання. «Джерело успіхів». 19.35 — Ленін у серці моєму. Концерт. 20.00 — Док. фільм «Ленін і час». 21.00 — «Час». 21.35 — Хокей: збірна Швейцарії — збірна Канади. В перерві — 22.10 — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Документальний фільм «Три весни Леніна». 11.25 — Фільм-концерт «Нічність». 11.40 — «Шкільний екран». 10 клас. Українська література. 12.15 — Художній телефільм «Посидинки». 16.00 — Новини. 16.10 — Для малят. «Срібний дзвіночок». 16.35 — «Палітра». Республіканська художня виставка, присвячена 110-річчю дня народження В. І. Леніна. 17.30 — Відеофільм «Найдорожче». 18.00 — Л. Дучко. Кантата «Ленін». 18.30 — «Актуальна камера». 19.00 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Софія» (Київ) — «Торпедо» (Горький). 1 і 2 періоди. У перерві — К. т. «День за днем». (К-д). 20.25 — Фільм-концерт (К-д). 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Софія» — «Торпедо». 3 період. 22.10 — Сьогодні — Міжнародний день солідарності молоді. «Інтерклуб». По закінченні — Новини.

Середа, 23 квітня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гимнастика. 9.05 — Телефільм «Весесмірття пісня». 10.20 — У світі тварин. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм «Вузується село Нечорозем'я». 15.40 — Мамина школа. 16.10 — Чемпіонат Європи з класичної боротьби. 16.45 — Російська мова. 17.15 — Відгукніться, сурмачі, 17.45 — Життя науки. Академія наук Естонської РСР. 18.30 — Веселі нотки. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — До 60-річчя Азербайджанської РСР і Комуністичної партії республіки. Виступ кандидата у члени Політбюро ЦК КПРС першого секретаря ЦК КП Азербайджану Г. А. Алєєва. Док. фільм. Концерт. 21.00 — «Час». 21.35 — Що? Де? Коли? Телевікторина. По закінченні — Сьогодні у світі.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.10 — «3 музично-Ленінські». 10.40 — Відеофільм «Найдорожче». 11.10 — «Пілігрим». 16.00 — Новини. 16.10 — Для малят. «Срібний дзвіночок». 16.30 — К. т. «Людина і закон» (Кіровоград). 17.00 — «Пісня скликає друзів». 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.30 — К. т. «Любителі духової музики». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — К. т. «І все ж таки — вальс». Музична розважальна програма. (Кіровоград). 20.05 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 20.20 — К. т. Оголошення. (Кіровоград). 20.25 — «Місто Леніна». Кінорепортаж з Ульяновська. 20.45 — «На

добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — М. Зарудний. «Пора жовтого листя». Вистава. У перерві — Новини.

Четвер, 24 квітня

Перша програма

14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм до Міжнародного дня солідарності молоді. 15.25 — Шахова школа. 15.55 — Концерт народної артистки Латвійської РСР І. Граубіне (фортепіано). 16.25 — Чемпіонат Європи з класичної боротьби. 17.05 — Ми будемо ВАМ. 17.35 — Творчість народів світу. 18.05 — Ленінський університет мільйонів. «3 імені Леніна». 18.35 — «Хочу все знати» Кіножурнал. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Пропорожніть трудовий слави. 19.15 — Хокей. ЦСКА — «Динамо» (Москва). 21.00 — «Час». 21.35 — Музичне життя. По закінченні — Сьогодні у світі.

Друга програма

16.00 — Новини. 16.10 — Для малят. «Срібний дзвіночок». 16.35 — Документальний фільм «Слово про Леніна». З циклу «Ленінський альбом». 17.00 — «Телепорт на ударний бунд». 17.15 — «Кібернетичний дитинство». Ділова телегра для школярів. Передача з. 18.00 — К. т. «Народна творчість». Ліпницький фольклорно-етнографічний музей на Кіровоградщині. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 18.30 — «Актуальна камера». 19.00 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Софія» (Київ) — «Торпедо» (Горький). 1 і 2 періоди. У перерві — К. т. «День за днем». (К-д). 20.25 — Фільм-концерт (К-д). 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Софія» — «Торпедо». 3 період. 22.10 — Сьогодні — Міжнародний день солідарності молоді. «Інтерклуб». По закінченні — Новини.

П'ятниця, 25 квітня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гимнастика. 9.05 — Зусорі юнкорів телестудії «Орля» з Героем Соціалістичної Праці капітаною дивізії-електрохода «Ленін» В. Кирилівим. 10.05 — Телефільм «Напряжінні літа». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — До Дня свободи Португалії. Кінопрограма. 15.20 — Діамантовий зустріч. 15.50 — Умілі руки. 16.20 — Концерт майстрів мистецтв Кара-Калпацької АРСР. 17.10 — В гостях у казки. Фільм «Найкращий». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Тележурнал. «Співдружність». 19.45 — Арі з опер у виконанні лауреата міжнародних конкурсів Ю. Маруїна. 20.05 — Телефільм «Жив собі настроявач». 21.00 — «Час». 21.35 — Ермітаж. «Римський портрет». 22.05 — Сьогодні у світі. 22.20 — Кінопанорама.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — «Техніка для ланки». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 10.35 — Документальні телефільми. 11.15 — Фільм-концерт «Колі ми заокані». 11.40 — «Шкільний екран». 8 клас. Історія. 16.00 — Новини. 16.10 — Для малят. «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Народні таланти». 17.00 — Зустріч з титаном Юрком». 17.30 — Мультьфільм. 17.40 — «Палітра». 18.00 — К. т. «День за днем». (К-д). 18.15 — К. т. «Теле-Оголошення. (К-д). 18.30 — «Юлія гостодарі земля». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «В ефірі пісень». 19.45 — «Слідки наших висгупів». Засідання громадської ради янєвці Українського телебачення і «Робітничий гасет». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — До 35-річчя Великої Перемоги. Концерт ансамблю пісні і танцю Червонопрапорного Чорноморського флоту. У перерві — Новини.

Субота, 26 квітня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гимнастика. 9.05 — АБВГДейка. 9.50 — Для нас, батьки. 10.20 — Вільше хороших товарів. 10.50 — Олімпіада-80. 11.35 — Народні мелодії. 11.45 — Коло читання. 12.30 — Тираж «Спортлото». 12.45 — «Перемолці». Клуб Фронтоних друзів. 14.00 — Ермітаж. «Римський портрет». 14.30 — Новини. 14.45 — Колора Сонди. 15.45 — Лауреати Ленінських премій 1980 року в галузі літератури, мистецтва і архітектури. 16.55 — Очевидце — неімовірно. 17.55 — Співає народна артистка СРСР О. Бардіна. 18.10 — Виступ політичного оглядача В. Бекетова. 18.40 — М. Римський-Корсаков. Музична картина «Садко». 18.50 — Док. телефільм «Сила життя». 19.50 — Авторський центр Р. Рождественського (21.00 — «Час»). 23.00 — Чемпіонат СРСР з спортивної гімнастики. По закінченні — 23.45 — Новини.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — До 35-річчя Великої Перемоги. «Морська слава Вітчизни». 11.15 — Кінопрограма «У світі цікавого». 12.15 — «Доброго нам здоров'я». 12.45 — «Два майстри». Лялькова вистава. 13.40 — «Сатиричний об'єкт». 14.00 — Тележурнал «Сонячні кларнети». 15.45 — Документальний телефільм «Зима і весна 1945 року». 3 і 4 серії. 17.55 — Для дітей. «Олівень-малювонець». 18.20 — «Актуальна камера». 19.00 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Софія» — «Автомобіліст». 1 і 2 періоди. 20.25 — «Ліричні пісні М. Таривердієва». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Софія» — «Автомобіліст». 3 період. 22.10 — Художній фільм «У добрий час». По закінченні — Новини.

Неділя, 27 квітня

Перша програма

8.00 — «Час». 8.40 — Гимнастика. 9.05 — Грає лауреат міжнародних конкурсів Л. Тимофєєва. Фільм-концерт. 9.30 — Вудильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Будівництво і архітектура. Кіножурнал. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний юск. 14.00 — До 35-річчя Перемоги. Телефільм «На все життя, що залишилось». 4 серії. 15.05 — Сьогодні — Всесвітній День поринетних міст. 15.20 — Екран збіррає друзів. 16.20 — Програма присвячена 2-й річниці капітаної революції в Адргаїстані. 17.40 — Мультьфільм. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — «Розділи великої книги». Фільм. 5-й. 19.45 — Р. Штраус. Перша сюїта вальсів з опери «Кавалер троян». 20.00 — Клуб нічеподорожжя. 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт академічного російського народного хору ім. П'ятиччя. 22.20 — Док. телефільм про спорт. По закінченні — Новини.

Друга програма

10.00 — Новини. 10.15 — Сьогодні — Всесвітній День поринетних міст. Документальний телефільм «Мости дружби». 11.05 — В. Ряхн. «Половання на повік». Вистава. 13.05 — Для школярів. «Олімпійці в нашому дворі». 13.40 — Фільм-концерт. 14.05 — «Актори і ролі». 15.00 — «Слава солдату». 16.00 — «Компас туриста». 16.45 — Студія «Золотий ключик». 18.00 — «Зірки Перемоги». Місто-герой Київ. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Музичний телефільм «Мелодії кохання». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — До 35-річчя Великої Перемоги. Художній фільм «У біт ідуть тільки старини». По закінченні — Новини.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП
М. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кировоградського обкому Компартії України, М. Кировоград, вул. Глінки, 2.